

Bayer Zsolt: Európa elrablása 1. rész

2021 december 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Európa gyönyör?séges legendája mára már csak „metoo” szörnyülködés.

(Malika és Julio)

Mottó:

„Tesó, látod magad el?tt annak a brüsszeli sátánnak vigyorát, aki kitalálta, hogy Mária helyett használjuk a muszlim Malikát? Na, ezzel a vigyorral a pofájukon akarják pénzügyileg, gazdaságilag, politikailag, demográfiailag és mentálisan megfojtani Európát. De mindenekel?tt mentálisan. Mert akkor a többi már gyerekjáték.” (Egy barátom sms-e, miután kiszivárgott az Európai Bizottság titkos tervezete.)

A föníciai király leánya, Európé, virágot szedett a tengerparton, amikor Zeusz meglátta és azonnal beleszeretett. Szépséges fehér bika képében odament a lányhoz, lábaihoz térdepelt, Európé pedig virággal övezte s felült a hátára. Zeusz ekkor elrohant vele, s meg sem állt Krétáig, ahol visszaváltozott emberi alakra, s mindjárt magáévá is tette a lányt, aki aztán három gyermeket szült neki: Szarpédont, Radamantüszt s a leghíresebbet, Mínószt.

Ez Európé gyönyör?séges legendája. Ma már persze csak „metoo” szörnyülködés.

Mert akinek soha nem sikerült, de nagyon vágyott rá, gy?löli. Aki ma gy?löl, az gy?löl csak igazán. (Ezt onnan lehet a legbiztosabban felismerni, hogy egyfolytában arról beszélnek: ?k mindenkit szeretnek, és mindenkit szeretni kell.) Aki igazan gy?löl, ideológiát farigcsál hozzá. Ha van ideológia, már vagy valaki. De attól fogva muszáj belekapaszkodnod az ideológiádba és tovább gy?lölnöd, nehogy visszahullj a semmibe, s hiábavalóan vágyakozz tovább. Minden mai beteg ideológia így jött létre. Így jött létre minden beteg ideológia mindig. A jakobinusoktól a bolsevikokon és a nácikon át egészen a „metoo”-ig, és a mai „egyetemekig”, amelyeken a safe space meg a gendertanszék a két legfontosabb hely. (Nem hiszed? Nézd meg Gurmai Zitát, ahogy a „metoo” táblát tartja maga el?tt. Na ugye…)

Öngy?löl?k projektálják önmagukat a világba. Volt ilyen mindig. Csak eddig még soha, de soha nem volt ennyire földhözragadt. Mert, ahogy Gothár Péternél hallhattuk (?t már persze kicsinálták, pedig egészen helyre kis libsi pedigréje volt sokáig): „Nem mindegy, hogy milyen szinten vagánykodik az ember…”

Babits még ismerte a színvonalat:

Csak én birok versemnek h?se lenni, / els? s utolsó mindenik dalomban: / a mindenséget vágyom versbe venni, / de még tovább magamnál nem jutottam. // S már azt hiszem: nincs rajtam kívül semmi, / de hogyha van is, Isten tudja hogy van? / Van dióként dióban zárva lenni / s törésre várni beh megundorodtam. // B?vös körömb?l nincsen mód kitörnöm, / csak nyílam szökhet rajta át: a vágy – / de jól tudom, vágyam sejtése csalfa. // Én maradok: magam számára börtön, / mert én vagyok az alany és a tárgy, / jaj én vagyok az ómega s az alfa.

De ezek a maiak nem undorodnak meg. Hiszen nekik nincsen másuk, csak önmaguk, meg a kivetített öngy?löletük, a sikertelenségük, s az ebb?l farigcsált ideológiájuk. Ez az ideológia persze mindig a világ egészét akarja megváltoztatni. Ó, hát mi mást? Hiszen akinek nincsen semmije sem, annak a világ kell, de azonnal. Hiszen önmagukat gy?lölik, s ezért úgy gondolják, a világot kell megváltoztatni. Hiszen nyilván a világgal van baj.

Albert Camus írja a nácikról: Ezek az ?rültek képesek lettek volna elpusztítani az egész világot, hogy ha már ?k nem élhetnek örökké, ne élje túl ?ket semmi sem. Ez a b?n a maga megátalkodottságában azért legalább grandiózus. De maradjunk kicsit Camus-nál, hogy végképp kiábránduljunk: *„De attól fogva, hogy – jellem híján – mindenáron tannal ajándékozta meg önmagát az ember, a b?n vitába kezd, izeg-mozog, mint a józan ész maga, s felölti a szillogizmus valamennyi alakzatát. […] Az ideológia ma már csak a többi embert tagadja, ?k a csalók. […] De ez az elmélkedés egyetlen fogalmat mutat fel pillanatnyilag, az abszurd fogalmát. […] Ha nem hiszünk semmiben, ha semminek nincs értelme, ha egyetlen értéket nem tudunk igenelni, minden lehetséges és semmi sem fontos. A gyilkosnak nincs érve, sem ellenérve, lehet, hogy igaza van, lehet, hogy nincs igaza. Szíthatjuk a krematórium tüzét vagy leprások ápolásának szentelhetjük életünket. Véletlen vagy szeszély m?ve a gonoszság és az erény. […] Így aztán az öngyilkosságot jogossá nyilvánító nihilizmus könny?szerrel jut el a logika diktálta gyilkossági. […] Az ember az egyetlen teremtmény, mely elutasítja, hogy az legyen, ami.”*

Izgalmas ugye? Különösen ez: „Ha nem hiszünk semmiben, ha semminek nincs értelme, ha egyetlen értéket nem

tudunk igenelni, minden lehetséges és semmi sem fontos.” És ez: „Az ember az egyetlen teremtmény, mely elutasítja, hogy az legyen, ami.” Ezért szülhetnek ma már a férfiak is. Hiszen nincsen semminek semmi értelme. A „pusztuljon velünk együtt az egész világ” grandiózus b?ne a „szüljenek a férfiak is” abszurd pitiánerségévé töpörödött.

Az ember évezredeket átfogó kollektív tudata s generációkon átível? egyéni perspektívája pedig visszafelé a tavalyi black friday olcsó tévéjéig, el?re pedig a holnapi Facebook-bejegyzésem várható lájkjaiig terjed. Hol van már Camus lázadó embere: „A lázadás az esztelenség láttán születik meg, igazságtalan vagy érthetetlen helyzetben. Vak lendülete rendet követel a káoszban, egységet a tovaillanó, az elt?n? mélyén. Kiált, követel, azt akarja, sz?njön meg a botrány, és k?be íródjék, ami eddig szüntelenül a homokba íródott.” De ma már k? sincsen, csak homok. Még egyszer, Camus egészen pontosan így írt a nácikról, a rettenetes 1945-ös évr?l: „Ez a logika vitte az öngyilkosságot, korunk eledelét, végs? következtetéséig, a jogosnak nyilvánított gyilkosságig. S a kollektív gyilkosságban jut el magaslatára. Ennek legnyilvánvalóbb bizonyítéka a hitleri apokalipszis 1945-ben. Önnön pusztulásukat semmibe vették ezek az ?rültek, s földalatti vackukban készül?dtek a magasztos halálra. A lényeg az volt, hogy ne magányosan pusztuljanak el, hanem hogy magukkal rántsanak egy egész világot.”

Ez a grandiózus b?n. Erre még a jakobinusok is képesek voltak. Persze ?k is azzal kezdték, hogy megváltoztatták az egész világot. Nekiláttak átírni a hónapok nevét is. Nekik új id?számítás kellett, a keresztény Gergely-naptár miképpen is felelhetett volna meg a pogány, sátáni, istentagadó valójuknak – minden barbár meg van róla gy?z?dve, hogy ?vele kezd?dik a valódi világ, az igazi élet. Ezért kellett ezeknek a szörnyetegeknek saját, „forradalmi” naptár. S így lett a szemétre hajítva a Krisztus születését kiindulópontnak megtev? Gergely-naptár, hogy átadja helyét a „forradalmi naptárnak”, ahol a kereszténységre vagy éppen antikvitásra utaló hónapok neveit „racionálisra” cserélték: Vendémiaire hava, Brumaire hava, Frimaire hava, Nivose hava, Pluviose hava, Ventose hava, Germinal hava, Floéral hava, Prairial hava, Messidor hava, Thermidor hava, Fructidor hava – jaj, de pompás, s ha már a hónapok át vannak nevezve, nosza, mehetünk ölni, s Vandée-nál rárontottak saját nemzetükre, mert ezek mindig rárontanak saját nemzetükre, s ezrével öltek parasztot, papot, apácát és szerzetest, s megrészegültek a vér szagától, no meg persze önnön „nagyságuktól” és „bátorságuktól”.

S ugyanezt még tudták a bolsevikok is, akik mindjárt azért érkeztek, hogy „a múltat végképp eltöröljék”, s persze megöltek bárkit, milliókat, mert volt elég idejük, az Ipatyev-házban pedig puskatussal vertek agyon haldokló gyermekeket, s büszkék voltak, de nagyon…

Ezek a maiak? Hát, ezek ennyire azért nem bátrak. Még. Ezek csak a szavak megváltoztatásáig és a múlt eltörléséig jutottak el egyel?re. Ezek csak a normális világot akarják elpusztítani, hogy aztán az abnormális mocskában gázolva szügyig, gy?jtögessék a lájkokat.

Ha nem tudsz semmi nyomot hagyni a világban, mert nem vagy semmi sem, akkor nekifogsz eltörölni szavakat, megváltoztatni a szavak eredeti értelmét, kitörölsz öröknek hitt értékeket a kollektív tudatból, megbélyegzed a múltat és a múlt nagyjait, de magadat már nem áldozod fel, hohó, egy genderfluid hernyó csak nem döglik meg holmi barikádokon!

„Így oldódnak föl lassankint ebben a szomorú században a legfels?bb, legszellemibb dolgok e földi, és, hogy úgy mondjam, testi élet harcaiba, melynek csúcsa és koronája a fajok és nemzetek körül való harc, úgy mint az állatoknál a falkák, rajok és bolyok körüli. Ezen a lejt?n nincs megállás; s a szociálisták hiába hirdetik s olykor hiszik is magukat a béke és az emberközösség különb-professziójú harcosainak: ?k csak egy lépéssel tovább mennek még ezen az úton, s a faj és a nemzet még mindig magas, még mindig önzetlen, az egyén közvetlen céljain túlnyúló harcait cserélik meg pusztán az egyén minél jobb megélhetéséért küzd? szövetkezetek immár egyenesen s bevallottan anyagi célú harcaival.

Kenyérért küzdeni bizonnyal nagy és vitális dolog a testi és praktikus életben: de ki ezt a küzdelmet avatja az emberi kultúra tengelyévé – mint a szociálista írástudó – az máris azonosítja az emberi kultúrát az állatival. Gondolat, vallás, erkölcs és m?vészet, mindaz, aminek ?rzése az írástudók vállain nyugszik, becsüket vesztik az ily kultúrában, csupán az ösztönök, a cselekedet, a haszon maradnak ott becsben. Ilyen már a mi kultúránk annyira, hogy az igaz, a jó, a szép szinte fogalmakként és értékjelz?kként sem szerepelnek többé – helyüket a vitális vagy a szociális foglalja el, a nemzeti vagy a földszagú, vagy a mai.”

Babits ezt is pontosan látta. És hol vagyunk már a kenyérharctól, ó, Istenem, e mai perspektívából az is magasztosnak t?nik. Hiszen ma a genitáliák harca zajlik, ezeknek a kenyérharc is túl heroikus. Ezeknek a genitáliák harca maradt és jutott, harc azért, hogy felcserélhessék, össze-vissza csereberélhessék saját

genitáliáikat. Ezekhez képest a disznólét kifejezetten magasztos. Egy darab szalonna: a disznólét nirvánája. És tényleg: „Láttam a boldogságot én, / lágy volt, sz?ke és másfél mázsa. / Az udvar szigorú gyöpén / imbolygott göndör mosolygása. / Led?lt a puha, langy tócsába, / hunyorgott, röffent még felém – / ma is látom, mily tétovázva / babrált pihéi közt a fény.”

Hát persze. De József Attila azért még az „egek fogaskerekére” is fel tudott nézni, igaz, ott már csak azt látta, hogy „a törvény szövedéke mindig fölfeslik valahol”.

De ez mégiscsak magasztosabb, mint ezek a maiak, akik a saját gatyájuk sliccéig képesek tekinteni, meg mások gatyájának sliccéig, meg a gyerekek sliccéig, de mindig a más gyerekének a sliccéig, ugyanis saját gyerekük, az nincsen… (Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló